Ч. 114 (11.367). Львів, четвер 24. травня 1928. Pouztowa opłata zapłacona ryczałtem. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. шадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: з краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 3 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

По німецьких виборах.

Львів, 23. травня 1928.

Вибори до німецького райхстаґу і до пруського сойму в загальних основах вже відомі й евентуальні дрібні коректури не змінять основного їх образу. А образ цей такий: поражка німецьких націоналів (партія ґр. Вестарпа) і поважні успіхи соціялістів.

На загальне число 32 міліонів голосуючих до райхстаґу соціялісти дістали більше як четверту часть, бо понад 9 міліонів голосів; менш-більш таке саме відношення дали вибори до пруського сойму. Зате нім. націонали здобули тільки трохи більше як осьму частину голосів до райхстаґу і до сойму. Таким чином склад обох цих палат після недільних виборів пересунувся дещо на ліво — в противенстві до трьох останніх виборів, коли настрої мас зверталися більше на право.

Такий виборчий вислід має двояке значіння: в політиці внутрішній і закордонній.

В ділянці закордонної політики недільні вибори означають перемогу ідеї Штреземана. Він тепер може рахувати на соціялістів, центр, демократів і на німецьку народню партію, значить — має за собою більшість райхстаґу, бо на 489 усіх послів ці чотири партійні уґрупування розпоряджають 280 голосами. Це очевидно скріпить у Франції позицію Бріяна, який зможе проводити тим успішніше політику порозуміння з Німеччиною. Показалося, що опір німецьких націоналів і Гітлерівців (гакенкрайцлерів) проти льокарненської політики не найшов у Німеччині признання. У відношенні до Польщі не повинно бути ніяких змін, хіба що прийде нарешті до заключення польсько-німецького торговельного договору, проти чого були передовсім партії крайної правиці. На становищі прилучення данціґського коридора і Шлеська до Німеччини стоять усі німецькі партії, чи вони праві, чи ліві, чи центрові і щодо того поляки не можуть мати ніяких ілюзій.

На терені внутрішньої політики недільні вибори означають скріплення впливів соціялістів і комуністів. Обі ці партії здобули понад 200 мандатів, що піднесе безперечно почуття їх сили і їх претенсії до держави. Бракує їм всього ок. 40 голосів до більшости, але на їх нещастя вони творять дві різко протилежні (щодо тактики) ґрупи, хоч мета їх по правді одна і та сама. Можна всеж таки рахуватися з тим, що коли райхстаґ рішатиме соціяльно-політичні справи, то в ньому знайдеться більшість із соціялістичним забарвленням, бож неодну акцію соціялістичної лівиці підтримають дрібніші міщанські радикальні ґрупи.

Таким чином основи дотеперішньої німецької політики повинніб лишитися незахитаними. Правда, утворення однакової коаліції для проводження в життя головних напрямних німецької внутрішньої і закордонної політики не буде легкою справою. Але остаточно якась коаліція все таки найдеться. Найправдоподібніше прийде до утворення т. зв. „великої коаліції", до якої увійдуть демократи, центр, партія Штреземана і соціялісти. Характер цієї коаліції був би виразно республиканський і льокарненський. У внутрішній політиці ця коаліція мусілаб стояти на становищі status quo й уваги на противенства в цій ділянці між центром і соціялістами.

На закінчення варто ще зазначити, що в недільних виборах польська меншість Німеччини не вспіла провести ні одного посла ані до райхстаґу, ані до пруського сойму (в попередньому соймі поляки мали двох своїх заступників). Інші меншости є такі дрібні, що не входять зовсім у рахубу. Взагалі повоєнна Німеччина є одною з найбільш одноцільних національно держав і це й виявилося дуже наглядно при останніх виборах.

Консолідація України.

I.

Українська територія й український нарід.

З травневої доповіді на президії ВЦВК в Харкові про підсумки перепису населення Рад. України з кінцем 1925 р. довідалися ми, що населення УСРР виносило в тому часі 29 міл. душ, а в тому 80 проц. українців, себто 23,200.000. Своїм національним складом, своєю національною однородністю Рад. Україна належить до найкомпактніших европейських країн, а безумовно національно найсуцільнішою є вона в середущо-східній Европі. З 40 округ (департаментів) Рад. України 12 має 90—95 проц., а 15 має 80—90 проц. українського населення. До українців не зараховано українців-католиків, хоч таких маємо 270.000 з 465 тис. населення, що фіґурує в рубриці „поляки", хоч як свою рідну мову подали вони мову українську. До того ж бистро зростає самочинний національно-асиміляційний процес серед дрібних іншенаціональних дробів на Україні за винятком руських (москалів) і німців, не зважаючи на всі перепони з боку влади, не зважаючи на молдаванську автономну республику, руські, польські, жидівські, німецькі, болгарські і грецькі національні райони. Одночасно під оглядом природного зросту населення Рад. Україна займає перше місце не лише в Рад. Союзі, але мабуть і в цілій Европі, не зважаючи на дуже ліберальне радянське законодавство щодо позбування плоду, яка то „мода" з міст перекидається вже й на села. Щорічний приріст населення на Рад. Україні виносить 2,3 проц. себто о 6 проц. більше від нормального (1,7 проц.). Цифрова дає цей приріст річно кругло 660 тисяч душ (докладно 667 тис.), або за півтретя року (за рр. 1926, 1927 і половину 1928) 1,650.000 душ. Таким чином населення Рад. України тепер виносить 30 міл. 650 тис. душ, а в тому 24,520.000 українців, коли приймемо той самий відсоток українського населення (80 проц.), коли не переведемо ніяких поправок на основі асиміляційного процесу, еміґрації чужоплемінного населення поза межі Рад. України і коли не врахуємо до українців „поляків" української мови. Однак колиб ми на основі наскрізь природних консолідаційних процесів поробили тільки дрібні поправки то з повним правом і без найменшої пересади можемо тепер рахувати 25 міл. українців на Рад. Україні. Ясно, що процес консолідації української (формально) державної території в напрямі національно-цілинної однородности відбувавсяби далеко скорше, самочинно без найменшого натиску з боку українців, колиб на перепоні йому не стояли всі ті штучні автономні республики і псевдо-національні райони, при яких допомозі перетворюється Рад. Україну в шахівницю національностей.

Цікаво, що прикордонні округи УСРР — як на полудневому заході, так і півночі та полудневому сході мають найкомпактніше українське населення. До них притикають суміжні з УСРР простори російської федеративної республики, заселені в більшости українським населенням. Перепис населення на території РСФРР виказав, що там живе 7 міл. 959 тис. українців, себто кругло 8 міліонів (коли візьмемо поправку природного приросту за півтретя року, то матимемо 8,148.000 українців на території РСФРР). Вісім міліонів українців на території СРСР, з того на Північному Кавказі (себто на Кубанщині) 3 міл. українців, в Центрально-Чорноземній области (Вороніжчина й Курщина) — 1,650.000 українців, на Сибірі і Казакстані — 2 міл. українців. Вісім міліонів українців в РСФРР — це два рази більше, як населення цілої Білоруської Рад. Республики, це далеко більше, як Закавказька Федер. Республика (Азербейджан, Вірменія і Ґрузія), а в пять або й шість разів більше, як якаНебудь автономічна республика башкірська, кірґізька, татарська чи кримська в РСФРР.

Як уже було згадано, 4,650.000 українців живе в суміжних з Україною округах, а саме 3 міл. в Північному Кавказі і 1,650.000 в Курщині і Вороніжчині. І цих майже 5 міліонів українців не говорячи вже про тих, що живуть в інших, дальших країнах РСФРР, в Сибірі, Казакстані і на Кавказі, є в такому положенні, що навіть не знати, наскільки є заспокоєні їх елементарні культурні потреби.

Радянські офіціяльні статистичні дані стверджують, що на території СРСР живе кругло 33 міл. українців, а саме на Рад. Україні 25 міл., а поза її межами, але в межах СРСР — 8 міліонів. Коли приймемо, що на українській области під Польщею живе лише 6 міл. українців, під румунською владою (на Буковині і в Бесарабії) — кругло 1 міл., а на Закарпатській Україні 500.000, то будемо мати 40,500.000 українців, з того на суцільній українській національній території в Европі 38 міл. 500 тис. українського населення. Поза межами цеї території маємо ще лише 2 міл. українців в Азії (за основі російських офіціяльних джерел), не лише кількадесять тисяч українського населення в Югославії (Боснія, Герцеговина, Бачка), але й до півтора міліона українського населення в новім світі (750 тис. в Зєдинених Державах, 500 тис. в Канаді та по кількадесять тисяч в Арґентині, Бразилії й інших латинських країнах полудневої Америки). Таким чином *мінімальна кількість українців в світі виносить щонайменше 42 міл. душ.*

Осередком цього великого народу в природі річи є сучасна Рад. Україна з 25 міл. українського населення, бо вона з усіх українських територій дійшла до розмірно найбільших національно-культурних, а в значній мірі політичних й економічних досягнень. Ясно, що сучасна Рад. Україна силою факту стає осередком консолідації української території, в першу чергу для тих українських областей, що находяться в межах СРСР, а поза її теперішніми державними межами.

За океаном.

Українці в Філадельфії.

В Філадельфії є понад 4.000 українських родин, а з них більше як 1.000 родин має свої власні доми, більші або менші. Крім центральної організації „Провидіння" є тут 44 місцеві українські товариства. Український осередок — це Френклин Ст., коло української католицької катедри й осідку епископа. Тут власне на одному блаку, де є і дім „Провидіння", на 25 домів є 23 доми українські. А недалеко в сусідстві, при вулицях Браун і 7-ій, є цілий ряд домів, які творять монастир СС. Василіянок і Сиротинець (який оцінюють на 150.000 дол.). Зараз на другому блаку Френклин Ст. є два великі доми „Товариства Горожан Українського Роду", яке має найкращу українську салю в Америці (ці доми оцінено на 100.000 дол.). Українці мешкають у Філадельфії, яка дуже простора і розлога, групами в 6 ріжних частях, які наші люди назвали громадами, і які мають свої Народні Доми та українські школи. Філадельфійські українці доволі заможні і підприємчиві. Є між ними бизнесмени, купці, торговці реальностями, власники пересилкових бюр, будівничі, професіоналісти. В бизнесах одні одних підтримують і дають роботи своїм людям. На літо богато українців виїздить над море або на фарми. Знамениті дороги й автомобілі немаче приближили і так недалекі гарні надморські міста й оселі, а також пречудні фармерські міста за рікою Делевер, в стейті Ню Джерзи. Їдуть туди американці, їдуть і українці. Філадельфійські українці найбільше їдуть до своїх, до українців у Миллвилл, Н. Дж. (де є понад 150 українських родин). Там чуються як дома, тимбільше, що миллвилські українці дуже гостинні і дуже радо й сердечно витають у себе українців з Філадельфії.

(„Америка".)

Як розвиваються українські торговельні фірми.

Читаємо в амер. „Свободі": До бизнесових, небуденних успіхів наших громадян у Ню Йорку треба зачислити великий авкціон (ліцитацію), який відбувся в днях 20. і 21. квітня в льокалі української філателістичної фірми Калини Лисюк і комп. при 1476 Бродвей, Ню Йорк. Це перший авкціон, переведений тою українською фірмою, на чолі якої стоїть відомий наш громадянин К. Лисюк. За кілька літ свого істнування вибилася отся українська бизнесова фірма на одну з перших філателістичних нюйорських бизнесів. Перенісши свій офіс з долини міста до самого центру при Бродвею, побільшує вона тепер свої офіси і весь дотеперішній круг ділання. На першу ліцитацію тої фірми прибули ріжні торговці марками не тільки з Ню Йорку, але й з таких далеких міст, як Сейнт Луіс, Мо. Були і представники з Европи; два з Відня, а один з Льондону. Ліцитацію переводив Валтер Скатт, світовий філателістичний магнат. Ліцитаційний оборот виносив ок. 40.000 дол. Річний оборот виносив ок. ... Ліцитація та увінчалася повним успіхом і придбала нашій українській фірмі ще більший розголос. Треба зазначити, що той же рухливий гром. К. Лисюк є одночасно співвласником ... Сурма Бук і Мюзик Ко", яка ... відкрила вже три відділи в Зл. Державах, а тепер відкриває ...

ме й свій відділ в Канаді (в Монтреалю). До кінця року ця фірма думає відкрити принайменьше 10 своїх відділів, а крім того має в плині відкрити своє представництво у Львові.

Новий український лікар.

Українська громада в Йонкерс, Н. Й., дочекалася свого лікаря. Саме покінчив університетські студії в Ню Йорку і дістав диплом молодий йонкерський українець Іван Майчук, що відчинне свою канцелярію (офіс) у своюому місті. Батьки лікаря Івана Майчука походять з Одрехови в Галичині.

Українське Академічне Т-во для Ліги Націй.

Його повстання й діяльність.

В осідку Української Господарської Академії в Ч.С.Р. в місті Подєбрадах утворилось в 1925 р. Українське Академічне Товариство для Ліги Націй, членами якого можуть бути сучасні або колишні студенти високих шкіл та професура української національности. В цьому ж 1925 р. назване товариство принято на Конференції Міжнародньої Університетської Федерації для Ліги Націй в Женеві в члени цієї федерації і разом з тим затверджено його статут, на основі якого членами Т-ва можуть бути українці вищезазначеної кваліфікації, перебуваючі на еміграції та на українських землях. Централя Т-ва перебуває на території ЧСР, а в інших країнах можуть бути утворені його філії. Наше Товариство заступлене і в Раді Федерації і в почесній президії Федерації.

Першого квітня цього року Генеральний Секретаріят Федерації розіслав усім товариствам 26 держав обіжник, в якому нагадує про своєчасне внесення котізацій, бо до 1. січня дуже мала кількість товариств виконала свій обовязок, що-до внесення котізацій, і ставить усім за взір українське т-во, яке не дивлячись на еміграцтське тяжке життя, виконало одно з перших свій обовязок, що-до уплати котізації.

Міжнародня Університетська Федерація для Ліги Націй оголосила в цьому році конкурс на премію Montague Burton на тему: „Взаємовідносини між економічними проблемами і миром". Президент Українського Академічного Т-ва для Ліги Націй професор Української Господарської Академії та Українського Університету в Празі Сергій Бородаєвський приняв участь у цьому конкурсі, написавши по французьки працю на зазначену тему, в якій підкреслив вагу української проблеми та її вирішення в звязку зі загальним прямуванням мирного полагодження болючих економічних світових проблем. Після розгляду надісланих на конкурс праць і заключення почесного президента Федерації професора д-ра Ціммерна (Zimmern'a) премію приділено праці українця проф. С. Бородаєвського під девізом: La justice c'est la paix (справедливість — це мир). Проф. Бородаєвський відомий довголітній передвоєнний кооперативний діяч в бувшій Росії, приймав участь майже у всіх міжнародніх кооперативних конференціях, має багато брошур в чужоземних мовах, найбільше у французькій мові. З друкованих капітальних праць українською мовою відмітимо його Історію кооперації (1925, Прага, 450 стор.) — **В. Бибік.**

З парляментарної арени.

(Власні телефонограми з 22. травня 1928.)

БЮДЖЕТОВА КОМІСІЯ.

(ік) Вчора перемелено на бюджет. комісії третє читання бюджету мін-ства комунікації. Принято бюджет без змін. В бюджеті мін-ства земельних справ ухвалено проти внеску уряду додаткових 8 міл. зол. на поширення рільництва і 1,600.000 зол. на спеціальні міри земельної продукції. В бюджеті мін-ства освіти додано 10 міл. на будову шкіл. Сьогодні переголосовано у третьому читанні бюджет мін-ства військових справ, при чому відкинено внесок уряду на реституцію 3 і пів міл. зол. на службові подорожі і перенесення і 94 тис. зол. на приняття кор. Аманули. Одначе диспозиційний фонд зменшено в урядовому проекті. Так само відкинено внесок соціялістів на зменшення фонду резерв постачання на 8 міл. зол. Опісля принято майже без змін бюджет мін-ства публичних робіт, бюджет мін-ства земельних реформ і бюджет мін-ства почт і телеграфів. При третьому читанні бюджету держ. підприємств відкинено внесок уряду на реституцію позиції 480 тис. зол. на „Газ. Львовску" і „Газ. Познаньску". Завтра комісія займеться третим читанням бюджету оставшого ще мін-ства фінансів.

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ СОЙМУ.

Різня 1-го травня. — Державний Трибунал. — Видача комуністичного посла Бачинського.

(ік) На початку засідання пос. Варський (комун.) вніс на доповнення денного порядку внеском про відповідальність уряду і ППС за різню 1-го травня ц. р. у Варшаві. Внесок цей сойм відкинув.

Після реферату пос. Чапінського (ППС) сойм затвердив лісту кандидатів до Держ. Трибуналу, устійнену на конституційній комісії. До Держ. Трибуналу ввійшли пп. Жубович, Богуцький, Рачинський, Левицький, Томашевський, Шуманський, Белявський та від українців д-р Ярослав Олесницький.

Пос. Пужак (ППС) іменем регуляміновоі комісії реферував внески про припинення карно-судового поступовання проти послів Щепюрського і Пайонка (ППС) та про видачу судові пос. Володислава Бачинського за 102 пар. бувш. російського карного закону, себ-то за злочин держ. зради. Цей злочин має полягати на тім, що пос. Бачинський в мин. році підчас ювилею комуністичної революції в СРСР брав участь у Москві та приняв там ордер „Червоного Прапора" для доручення пос. Ланцуцькому і що в Москві нібито дякував в імени польського пролетаріяту Ворошилові. Повернувши із СРСР пос. Бачинський мав складати звіти на вічах у домбровському басейні, при чому підносив оклики в честь комунізму. Регуляминова комісія станула на становищі, що сойм

може брати тільки ці провини в рахунок, які посол доконав уже в часі свого посолування. Далі комісія переконалася, що всі обвинувачення проти пос. Бачинського опираються на рапорті поліційних агентів, які не є цілком миродатні. Комісія хотіла би при цій нагоді довідатися, чи комуністична партія в Польщі справді є нелегальна. Знаємо, що за таку вона уходить, але правного акту в цьому напрямі нема. На 102 пар. треба глядіти обережно. Що до справи ордеру, принятого у Москві послом Бачинським для Ланцуцького, то цю справу слід розглядати радше гумористично. Король Афганістану, котрий недавно був там, напевно теж отримав ордер „Червоного Прапору". Комісія вносить на відкинення жадання видачі пос. Бачинського. Пос. Мих. Струтинський (Український Клюб): На попередньому засіданні видано пос. Сохацького, тепер вноситься на видачу пос. Бачинського. В той спосіб творяться партійних комуністичних мучеників і приготовляється їм шлях до начальних посад у комуністичній партії, а в соймі відкривається місце для слідуючих кандидатів, аж поки не вичерпається виборчої лісти. В Польщі упрощено боротьбу з комунізмом до таких засобів, як пястук і тюрма. Ми українці і білорусини, які самі ведемо проти комуністів завзяту боротьбу на наших землях, протестуємо проти таких метод боротьби, які примороблює польська влада, особливо коли під плащиком цеї боротьби поборюється також українські й білоруські суспільні та економічні організації. Перед пяти роками майже не було комуністів на наших землях, а коли сьогодні є, то це заслуга польських судів. В імени нашого клюбу протестую проти видачі пос. Бачинського. Пос. Шапула (ком.) противиться видачі, при чому кінчає свою промову окликом, що колиб сам Христос став у соймі та сказав: „Виречіться золота та ходіть за мною, як робітники!", то сойм видав би його судові! Пос. Дзедушицький (1-ка) боронить становища міністра справедливости. Під адресою українців кидає такий зворот: „Українці боролися разом з нами рамя об рамя з одним спільним ворогом і тому їх серця повинні бути по нашій стороні. Роблять неправильно, промовляючи тут на некорисгь свого народу". В цьому місці з українських лавок чути голосні протести та всілякі оклики. Пос. Вінярський (ЗЛН) має довіря до польських судів і тому поручає видати пос. Бачинського. Пос. Пужак (ППС) полемізує з Дзедушицьким. При голосуванні крізь двері 171 гол. проти 146 рішено видати комун. посла Бачинського судові.

Амнестійний урядовий законопроект віддано без дискусії до правничої комісії (де вже є три інші посольські амнестійні внески). Приступлено до першого читання трьох законопроектів про нові податки. Першим промовляє пос. Смола та зголошує в імени Визволення внесок на відкинення законопроекту про підвишку та вирівнання ґрунтових податкових ставок у першому читанні. Пос. Новіцький (ППС) протестує проти вязання нових податкових законопроектів зі справою підвишки урядничих платень і прилучується до внеску Визволення, трохи його модифікуючи. Такcамо в імени Строн. Хлопского зголошує внесок на перехід до денного порядку над законопроектами пос. Плюта. М. і. він заявляє, що коли міністр фінансів буде настоювати на ухвалення тих проектів, то сам перекреслює той авторитет, котрий марш. Пілсудський має ще у польського сільського населення. Колиб ворота заморських держав були відчинені, так як перед війною, то половина селян виїхала би сьогодні з Польщі. Пос. Кшижановський, як гол. референт бюджету в імени клюбу 1-ки боронить становища мін. фінансів при чому заявляється проти меритоpичної дискусії при першому читанні. Для клюбу 1-ки урядові проекти нових податків є оперті на принципах, з якими той клюб цілком солідаризується. Пос. д-р Блажкевич (Український Клюб) вважає, що проекти, внесені зовсім у невідповідному часі. Сільське населення і так переживає економічну крізу, а до того воно терпить від останніх стихійних катастроф. Усі проекти є зовсім неумотивовані. Задуманий ґрунтовий податок був би чотири рази вищий, ніж перед війною в Австрії, де врештою зазначувалася зниж кова тенденція. Крім ґрунтових податків увесь тягар консумційних податків обтяжує цілком селянина та робітника, тож не диво, що селяни цілком згинаються під цими тягарами. Доказує це промовець цілим рядом статистичних виказів наскільки село обтяжене податками. Податок ґрунтовий був би справедливий на принципі прогресії. Отсі проекти, які тепер уряд предкладає, звернені є впрост вістрям проти дрібного селянства, з серед ниніщньої структури Польщі звернені вони головно проти українського населення, яке в 90 проц. є дрібно-сільське. Крім того при стяганні податків українські селяни є трактовані далеко гірше ніж польські. Український Клюб вносить на відкинення внесених урядових законопроектів в ліміне. (Промова пос. д-ра Блажкевича своєю річевістю й ораторським хистом зробила на присутніх помітне враження та підтвердила дотеперішню опінію, що в Українськім Клюбі є визначні промовці.) Пос. Рибарський (ЗЛН) критикує гостро внесені законопроекти. Після того виголосив довгу промову пос. Маліновський (Визв.), почім перервано засідання до завтра.

13 ІНТЕРПЕЛЯЦІЙ УКРАЇНСЬКОГО КЛЮБУ.

(ік) Український Клюб зголосив 13 інтерпеляцій, яких виказ помістимо пізніше.

СПРАВА СТАНИСЛАВІВСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ.

(ік) Сьогодня була принята міністром освіти Добруцьким делегація від українських послів і сенаторів у складі: сен. М. Галущинського, послів д-ра В. Загайкевича та д-ра Льва Бачинського в голосній справі закриття 5-х клас станиславівської гімназії за відмову учнів узяти участь у польському патріотичному святі конституції 3-го мая. Мін. Добруцький не дав делегації вдоволяючої відповіди, а заявив лише, що буде дбати, аби хлопці не втратили шк. року. З огляду на невдоволяючу відповідь Український Клюб зголосив у цій справі наглий внесок до сойму.

ЗАСІДАННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ КОМІСІЇ.

(ік) Під головуванням пос. Ост. Луцького (Український Клюб) відбулося нині засідання зем. комісії, на якому переведено 3-те читання нагл. внеску Українського Клюбу про кредити для селян. Принято внесок з додатком, що нестягнені досі ґрунт. податки мають бути відписані. Реферував пос. Гр. Тершаковець (Укр. Кл.) Характеристичне, що посли 1-ки були проти наведеного додатку та заявили, що своє становище зголосять, як внесок меншости. В справі імпорту дробу із закордону (внесок Пяста) ухвалено візвати уряд, щоби митовими ставками забезпечив годівлю місцевого дробу.

СПРАВА ВИБОРЧИХ ЗЛОВЖИВАНЬ.

(ік) Нині на адміністраційній комісії обмірковувано пять посольських внесків у справі виборчих зловживань. Голова комісії пос. Полякевич (1-ка) виступив із внеском, щоби сконкретизувати всі закиди, дати слово присутному на комісії міністрові внутр. справ ген. Складковському і щойно потім рішити чи треба скликати надзвичайну комісію для розсліду виборчих зловживань. Пос. Путек (Визв.), як референт внесків Визв. і ППС спротивився цьому, заявляючи, що саме річю надзвичайної комісії є устійнення фактичного стану виборчих зловживань, а притокою до скликання комісії мають бути внески, зголошені пяти посольськими клюбами. Пос. Чижевський (ХД) як референт внесків Українського Клюбу, німецького і жидівського піддержав становище Полякевича, однак признав, що не був ще сам в силі опанувати величезного матеріялу, предложеного у внесках меншостевих клюбів. Комісія прийшла до денного порядку над внеском вислухати зперщу пояснення міністра і доручила Чижевському до двох днів прийти з рефератом внесків меншостевих клюбів, при чому доручила йому засягти подрібних інформацій у поодиноких інтерпелянтів. Найближче засідання комісії в четвер. Від Українського Клюбу були на комісії посли: д-р Блажкевич і Завалікут.

СПРАВА ПОЛІТИЧНОЇ АМНЕСТІЇ.

(ік) Сьогодні на засіданні правничої комісії обмірковувано два внески про політичну амнестію, зголошені Українським Клюбом і ППС та внесок амнестії за адміністраційні кари, зголошений Визволенем. Тому, що в міжчасі уряд предложив соймові свій проект амнестії, рішено всі чотири внески розглядати в одному звязку і вибрано для цеї цілі підкомісію у такому складі: пос. Перацький (ЗЛН), Ліберман і Пужак (ППС), Подоський і Зайдлер (1-ка), Ґралінський (Визв.), Черніцький (ХД) і д-р Загайкевич (Український Клюб).

СЕНАТСЬКА ОСВІТНА КОМІСІЯ.

(ік) Згідно з традицією попереднього сойму зібралася сенатська освітна комісія для розгляду бюджету мін-ства освіти. Тому одначе, що міністр Добруцький виступив із експозе на сенатській бюджетовій комісії при розгляді бюджету мін-ства освіти, освітна комісія вважала засідання за безпредметове.

МІЖНАРОДНІЙ ЕКОНОМІЧНИЙ КОМІТЕТ.

(ік) Сьогодні в соймі зібралося конституційне засідання Міжнародього Економічного Комітету. Головою вибрано пос. Діямаида (ППС). Обговорювано Міжнародній Економічний Зїзд, який в днях 18.—23. червня ц. р. відбудеться у Версалю.

СПРАВА ОБЕЗПЕЧЕННЯ РОБІТНИКІВ.

(ік) Комісія охорони праці радила нині над внеском про справу забезпеки робітників на старість. Представник мін-ства праці склав заяву, що мін-ство приготовляє відповідний законопроект і предложить його в найближчому часі соймові.

ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ДНЕВНИКАРСТВО.

(ік) Група послів-дневникарів зголосила сьогодні у маршалка сойму законопро-

єкт про управильнення правних відносин у дневникарській професії. Законопроект перейшов до правничої комісії.

ПРОЦЕДУРА УХИЛЮВАННЯ ДЕКРЕТІВ.

(ік) У марш. Дашинського відбулася нині нарада всіх голов соймових комісій у справі процедури над новелізацією або ухиленням декретів президента. Марш. Дашинський заявив, що хотів би оминути всякі моменти, які викликують у краю опінію, що істнує поміж урядом і соймом перманентний конфлікт. Тому заапелював до голов комісій не ставити цеї справи, на якій урядові так дуже залежить, на вістря меча. Над заявою марш. Дашинського виявлалася дискусія, після якої рішено, що тільки ці декрети будуть мериторично розглянені у комісіях, щодо яких вплинуть відповідні внески, підписані щонайменше 15 послами. (Є це формальна побіда уряду, однак на практиці нічого не зміняється, тому що нема найменшої трудности найти 15 підписів для відчинення дискусії над декретом, котрий тому або іншому посольському клюбові не відповідає своїм змістом.)

ТЕЛЕФОНІЧНІ ЛІНІЇ.

(ік) Делегація клюбу пар. справоздавців жалілася нині перед міністром почт і телеграфів Медзінським на дуже погані тел. лінії поміж Варшавою та Львовом і Варшавою та Краковом. Від часу останньої памятної бурі 17. квітня ц. р. цілі лінії майже непридатні до нормальних розмов. Міністр обіцяв найдалі до 1-го червня усунути наслідки бурі та взагалі занятися цею справою.

Останні вісти.

(Власні телефонограми з 22. травня 1928.)

ПРИСУД У ПРОЦЕСІ БІЛОРУСЬКОЇ ГРОМАДИ.

Разом 209 літ тюрми.

(ік) Сьогодні ранком закінчився великий політичний процес „Білоруської Громади“. Присуджено слідуючих обвинувачених: 4 бувші білоруські посли, арештовані підчас свого посулування, а саме Тарашкевич, Мітла, Рак-Михайлівський і Волошин засуджені кожний на 12 літ тюрми. Два обвинувачені по 8 літ, 8 по 6 літ, 10 по 4 роки та 4 обвинувачені по 3 роки тяжкої тюрми. 19 обвинувачених звільнено. Вістка про цей присуд викликала у Варшаві в кулуарах сойму гнітуче вражіння.

ПОЛЬСЬКО-ЛИТОВСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

(ік) Сьогодні були продовжувані у Варшаві польсько-литовські переговори. Нарада тревала три години, після чого її перервано.

МІН. МОРАЧЕВСЬКИЙ У СХ. ГАЛИЧИНІ.

(ік) Мін. публ. робіт Морачевський виїхав до Сх. Галичини на терен, навіщений мин. року катастрофою повені. Подорож міністра обраховано на тиждень.

НІМЕЦЬКІ ВИБОРИ.

(ік) Оголошено урядовий комунікат Бюра Вольфа про вислід виборів до райхстагу. В цьому висліді брак іще берлінської округи. Загалом віддано 30,592.442 гол. Соціялісти отримали тепер 9,111.438 гол. (раніш 7,878.261 гол.), 150 мандатів (ран. 131 манд.). Німецькі народовці 4,359.586 гол. (6,209.229), 73 манд. (103). Центр 63 манд. (69). Баварська нар. партія 16 манд. (19). Нім. народня партія (Штреземана) 44 манд. (51). Демократи 25 манд. (32). Господарська партія 23 манд. (17). Гановерська група 3 манд. (4). Гітлерівці 12 манд. (14). Комуністи 3,232.875 гол. (2,711.829), 54 манд. (45). Нім. селянська партія 8 манд., Ляндесбунд 3 манд. і т. д. Райхстаг буде рахувати 489 послів. При виборах до пруського сойму соціялісти здобули 136 манд. (раніш 114). Нім. націоналісти отримали 82 манд. (109).

ВИБУХ ТРІЙЛИВОГО ГАЗУ В ГАМБУРЗІ

(ік) Наслідком вибуху трійливого газу в гамбурській пристані було отроєних понад 90 людей, з чого 7 померло. Огневій сторожі вдалося залити резервуар, в якому переховувано газ і який наслідком спеки тріс, водою й амоняком, через що унеможливлено дальшу катастрофу. Підчас ратункової акції згинуло від затроєння 4 людей огневої сторожі та 5 поліціїв.

ВАЛЬДЕМАРАС У ЛЬОНДОНІ

(ік) До Льондону приїхав литовський премієр Вальдемарас, який був на довшій конференції у міністра закорд. справ Чемберлена. Завтра Чемберлен видає на честь Вальдемараса сніданнє в сальонах палати громад. У четвер Вальдемарас буде принятий королем Юрієм.

Прикре явище.

(Під увагу нашим педагогічним колам.)

Дістаємо такого листа:

Хочу звернути увагу нашого громадянства на одно дуже сумне явище в наших школах, з якого наші педагоги та бальки, здається, не здають собі справи. Для прикладу наведу факт, який не є відокремлений, а певно може бути потверджений в неодній нашій рідні.

В одній із вищих кляс семинарії вчиться моя донька. Нераз дивувався я, що вона пересиджує днями і ночами над польськими лектурами, а українських не бере в руки. Вона пише кільометрові польські вправи а інколи захоплюється польськими повістями. Коли я спитав її, як пояснити собі її байдужність до рідних книжок, вона відповіла мені, що це не її вина, бо : і вчитель польської мови перш за все багато вимагає, а крім того так гарно викладає літературу і вкладає в свої лекції стільки душі, що не можна не захоплюватись творами, які він розяснює. Далі: в цих творах вона бачить якісь живі ідеї, змагання, боротьбу, а вчитель української мови вміє лише мучити своїх учениць нудними мертвими патериками та старою літературою, якої вони навіть не розуміють.

На таку відповідь я не мав аргументу. Виходить, що наші доньки, які називають себе гордо українками, не мають чим і як розвивати своєї української душі і вже в школі зневохочуються до рідної книжки, під впливом заплісенілих педагогів з їхньою візантійщиною. Варто би спитати: що наші педагоги протиставляють трильогії Сенкевича і лектурі повістей нової польської літератури? Далі: чи ті, керманичі, що дбають за нашу школу не думають над способами, якими можна би і треба би впоїти любов до рідної мови та літератури?

Стільки наш дописувач. Як бачимо: справа болюча і досить складна. Покищо не маємо змоги рішати її тут доривочно. Поставлені тут питання, заслуговують на те, щоби наші педагоги призадумались над ними.

Вертеп наших днів.

Лялькова ревія в 3 діях Галактіона Чіпки і Леле.

Передвчора відбулася третя з черги серія лялькової імпрези „Вертеп наших днів“ в салі Музичного Т-ва ім. Лисенка. Вже сам факт, що саля була вщерть наповнена глядачами з кол нашої інтелігенції наглядно доказує, що така імпреза має попит серед нашого громадянства або іншими словами, що її гумор і сатира мають у нашому середовищі цілком запевнений збут. Бо яка ціль традиційного „Вертепу“? — Перш за все доцільне унаглядновання недостач чи, коли хочете, тіней нашого життя в сатиричній формі. Тому цілком врозуміло, що наша громада дуже живо інтересується та радо йде на вистави „Вертепу“, хоч не в одному випадку з тремтінням, бо не один з глядачів може побачити й себе в світлі сатири, може відкрити свої власні хиби, які навіть при найкритичнішій самоаналізі неловимі для нього. У всіх народів сатира все була великим педагогічним засобом. І чим культурніший нарід тим більшу і тим благороднішу ролю відіграє в нього сатира в громадському життї. Бо сатира не все є кривим дзеркалом. Добра сатира таким і не повинна бути. Її завданням бичувати недостачі, конденсувати тіни. І саме завдяки виключній конденсації самих тіней чи недостач звязана вона нерозривно зі сміхом, зі здоровим гумором. Це цілком природне, бо людини ми ніколи не бачимо виключно з її мінусами, але все і з додатніми і з відємними сторінками. Колиж маємо нагоду оглядати її виключно одностороннею родить це в нас сміх. Це саме відноситься і до колективів і до громадського життя взагалі. У нас вдячних для доброї сатири життєвих тіней доволі.

Якже представлялася сатира в „Вертепі наших днів“? Були в ній добрі моменти, але були й менше вдатні. Не всюди дзеркало вертепної сатири показувало добре і вірно. Декуди воно було занадто криве і виведені персонажі понад міру карикатурувало. Правда, перекривлювання було в значній меншости, але воно всетаки разило і будило в двох місцях навіть несмак. Очевидно, що в таких моментах роля здорової сатири губилася, а ціль її випростовувати й шліфувати перетворювалася в мало симпатичний і менше здоровий та далекий від природного гумору памфлет. До таких схиблених у мистецькому переведенні й технічному виконанні належали рецитації Кирила Паломника, жінки-посолки, посла-пралята і одне місце з Ворошиловим. Крім того вважаємо сумнівної вартости тенденцію виводити в ляльковій ревії постаті, що відіграли вже в нашому політично-громадському життї якусь історичну ролю давно. Їм можеб належався тепер спокій (як през. Петрушевич, д-р К. Левицький). На щастя тих мінусів було менше.

Плюсів було в ній далеко більше. А поява ляльки одного нашого діяча в езуїтському строю, його розмови з колишніми своїми партійними товаришами, були незрівнанними і в помислі і в виконанні. Деякі добрі місця тексту втратили дуже багато наслідком кепської рецитації (гетьмана, голови раднаркому і інші). Загально слід ствердити, що імпреза може мати повне поводження якщо позбудеться вказаних мінусів і якщо матиме добрих і вправних рецитаторів. Н. Н.

Бандитський напад на лікаря.

Дня 20. травня цр. вертав лікар д-р **Іван Рижій** з Звенигороду до Городиславич, бібрецького пов. В Звенигороді на празнику побилися люди і д-р Рижій вертав саме по тяжкій праці після заосмотрення кількох тяжче і лекше ранених. На пільній дорозі між Звенигородом і Гаями несподівано наскочили на фіру якісь 4 темні постаті і бігли до фіри. Д-р Рижій піднісся на фірі і крикнув до них: „Не бийте, це лікар з Городиславич“. Але темні постаті приближалися далі до возу, тримаючи в руках довгі палиці. Тоді д-р Рижій вистрілив на пострах. Напасники втікали, а один ранений в шию остався. Д-р Рижій взяв його на фіру, а потім відвіз на залізницю і перетранспортував до шпиталю у Львові, де він помер. Був це парубок Василь Дмитрах з Гаїв. Тут мусимо зазначити, що напади і розбої в тій околиці прибрали, як нас інформують телер просто застрашаючі розміри.

По широкому світі.

Із Москви повідомляють, що там хотять організувати міжнародній конгрес як відповідь на проект Кельоґа (проголосити війну незаконною). Цей конгрес має доказати, що СРСР дійсно бажає розоброєння.

Офіціяльно повідомляють, що Чемберлен візьме участь у червневій сесії Ради Ліги Націй.

У Празі відкрили святочно сільсько-хліборобську виставку, зорганізовану аграрною партією. У ній візьме участь 150.000 хліборобів з цілого краю, щоби заманіфестувати свою солідарність.

Нім. міністер закорд. справ Штреземан виїде після видужання на 3 міс. до Єгипту.

Літак „Бремен“, що збирався до лету з острову Ґрінлей Айленд знову впав і розбився.

У Триденті арештували 10 словенців за образу італійського короля, Муссолінія та італ. прапора.

У Греції назріває кріза кабінету.

Німецькі офіцири вислані як делегати до Ковна на свято 10-ліття Литви приняли литовські відзначення всупереч заборені нім. конституції.

НОВИНКИ

— Почтові складанки розсилаємо з нинішнім числом та просимо П. Т. передплатників негайно відновляти передплату, щоби не було перерви у висилці часопису. Передплату просимо висилати безпосередно до Адміністрації, яка на місяць липень 1928 р. виносить 4.50 зол. Рівночасно повідомляємо, що на днях вислали ми вже письменні пригадки з поданням залеглостей. Дня 1. ЛИПНЯ здержимо безумовно дальшу висилку тим, що не вирівнають залеглости.

— **Опікуни стрілецьких могил.** Т-во Охорони Воєнних Могил подає до відома четвертий спис установ і громадян, що зголосилися на опікунів українських стрілецьких могил і переслали на це по 15 зол. (за кожну могилу). Ось ті установи й особи: 25) Т-во „Дністер“, Львів — 4 могили, 26) п. Теодор Савула, Відень — 3 могили, 27) Учительський Збір Дівочої Школи ім. Шевченка, Львів — 2 могили, 28) дир. Ярослав Колтуняк, Львів — 1 могила, 29) інж. М. Єрмолаїв, Варшава — 1 могила, 30) дир. Микола Данилюк, Львів — 1 могила. Досі є вже зголошені опікуни для 50 могил. Vivant sequentes!

— **Львівська фільмова історія.** Перед карним судом у Львові ведеться розправа проти кількох небесних птах, що не сіють і не орють, а збирають гроші з неіснуючого фільмового підприємства. 22-літній скінчений гімназист Бураковський мав дотепну ідею: основувати фабрику фільм на папері, до якої зголошувались би різні кандидати та кандидатки на артистів. Від них можна брати різні кошта вписового, знимок, за листування, за дипльоми, тощо і крутити... як не фільми, то бодай власним життям, з дня на день. Спільником Бураковського став 41-літній Тарнавський, бувш. власник крамниці і приватний підприємець, і 29-літній Гуйка, бувш. агент дефензиви. Тарнавський віддав для цілі ідеї фірму т-ва „Ровзуй“ з його видітом, пустив у світ рекляму і 3-го вересня „Розвій-фільма“ зорганізувала в салі офіцирського касина „Версайську ревю фільмових зір“. До ревії зголосилось 300 осіб, ласих на посаду філмових артистів, здебільша: „артисток“. Підприємці приготовили жюрі, фільмовий апарат, брали вступи, признавали за гроші дипльоми і крутили перед очима наївних гостей... корбою порожнього апарату. Зібравши гроші, пробували ділитись і посварились: один з них невдоволений, виявив правду одній газеті. Кільканадцять осіб подало в суд фільмових підприємців, яких одночасно поліція арештувала, а після двохмісячного слідчого арешту, випустила на волю за кавцією. Розправа триватиме 4 дні. Судді, публика і деякі обвинувачені мають прегарний гумор.

— **Авторське право на твори Коцюбинського.** Родина Коцюбинського порушила перед відповідними органами про те, щоб авторське право на видання творів Коцюбинського передати Всеукраїнській Комісії для увічнення памяти Коцюбинського.

— **На памятник Коцюбинського.** Читаємо в радянській пресі: Винницька Округова Кооперативна Рада вносить 1200 карбованців на фонд збудування памятника М. Коцюбинському і просить усі низові кооперативні організації Винницької округи зробити з культфонду відрахування (бажано не менш 10 прц.), а також перевести серед своїх членів збирання добровільних жертв на ту саму ціль. Винницька Окр. Коєп. Рада взиває всі округові кооперативні ради 40 інших округ УСРР та кооперативні організації Західної України, Закарпаття, Буковини, Кубанщини й українських кольоній Далекого Сходу та цілої РСФРР і Америки присилати свої жертви на памятник.

— **Свячене в „Українській Громаді“ в Берліні.** Першого дня Великодня відбулося у Берліні в приватних кімнатах „Гумбольдтгайму“ традиційне свячене для членів „Української Громади“, на яке зійшлося понад 60 осіб, між ними й 7 наших робітників із найближчої околиці Берліна. Свячене відбулося дуже гарно й протяглося до пізнього вечера серед милої розмови й співу наших пісень. Присутні уперше мали в Берліні святочну Пасху, посвячену місцевим священиком, д-ром Вергуном, що й розпочав свято відповідною промовою.

— **Канадійська преса про українців.** У канадійськім деннику „The Oshawa Daily Times“ з 10-го н. м. находимо редакційну статтю, присвячену святу 30-ліття від оселення перших українських емігрантів в Альберті. Стаття має заголовок „Українці є для нас корисні“ і [illegible] думку, що наші поселенці [illegible] пістю та працьовитістю є [illegible] грантів з Англії та Злуч. Держав, що [illegible] їжджають до Канади з почуванням своєї вищости над місцевим населенням і [illegible] хотять [illegible] [illegible].

— **Різні вістки.** [illegible]

ге інституту головою вибраний ректор університету д-р Нідерле. — На Сицилії борвій знищив багато рибальчих лодок; втонуло 6 рибалок. — У Берліні помер відомий промисловець Фелікс Дайч, перший директор загального електричного Т-ва у 70 р. життя. — У Пенсильванії, копальні „Мадер" від вибуху газів згинуло 32 шахтарів; 141 присипаних землею і доля їх досі невідома. — 17-го п. м. був рекордовим днем на Нюйорській біржі; тоді продали 4,887.000 цінних паперів. — У графстві Дербі в Англії впав поми днями великий сніг. — Помер один із найстарших соціялістичних діячів у Данії Павло Голм. — У Льондоні продали невеличкий рисунок Ліонарда да Вінчі за 100.000 зол. — Варшавська міська рада рішила назвати одну з головних вулиць „Парискою".

— Літературний кутон. У Льондоні помер відомий англійський критик Едмонд Госсе, в 79 р. життя; його знайомість европейської літератури та працьовитість були подиву гідні; впродовж десятків літ він інформував про найвизначніші літературні явища. — У Ніцці помер в 80 р. життя франц. перекладчик Ібсена і Бернсона, М. Прозор, з походження литовець, бувш. генер. секретар мирної конференції в Гаві, оженений із шведкою; після війни прийняв литовське підданство і став литовським дипльоматом. — Польський „Пен"-клюб зголосив внесок у Ліґі Націй, щоби вона оснувала окремий міжнародній фонд для щорічної літературної нагороди, на зразок нагороди Нобля. — У збірці повних творів Е. Золі вийшов том „Експериментальна повість" до книжки прикладені вийми з полемічних статтей, що розбирали у свій час теорії Золі. Поенкаре, тодішній молодий адвокат, брав участь у полеміці і признавав, з малими застереженнями, що теорії Золі влучні. — Померла у Кракові польська поетка Броніслава Островська, що в добі „Молодої Польщі" виявила деякий талант.

— Прокажені в Палестині. Англ. міністр кольоній Амері заявив у парляменті, що в 1926 р. було ще в Палестині 80 заражених проказою.

— Землетрус в Перу. У півд. частині Перу сильний землетрус знищив головне місто провінції Амазонас — Шахапоес, що має 5000 мешканців. Населення втікло в гори; жертв небагато: 2 убитих і 11 ранених. Шахапоес був літниськом у Кордельєрах.

— Повторення „втечі до Єгипту". Індуська перемoжниця в кінній їзді на просторі Париж—Кап, Ґаярті приготовляється до нової спортової ідеї: вона хоче переїхати верхом шлях Святої Родини при втечі з Вифлеєма до Єгипту, річ ясна, не на коні, а на ослі. Ґаярті має товариша подорожі, віконта Рінер Д Альоаж, який спершу розслідить шлях, описаний у біблії, а потім буде грати ролю св. Йосифа — в авті.

— Кінова хроніка. Помер ветеран кінематографії Франк Кюрре, що почав свою сценічну діяльність ще в 1860 р. як... 3-літня дитина. Його остання роля на екрані старий римський адмірал у фільмі „Бен Гур". — В Англії 200 кін ве сполилось в одним тресті з капіталом 6 міл. фунт. шт. — Російський атлет Іван Лібов заанґажований фірмою „Фокса" на пять літ. — Берлінська фірма „Насіональ" приготовляє фільму „Кльод Франс", якої темою історія трагічно померлої французької фільм. артистки Мата Гарі, засудженої підчас війни за шпіонажу; Кльод Франс мала її прослідити і видати. — Нім. фільма „Небезпека женіння" про венеричні недуги та засоби боротьби з ними має в Льондоні такий успіх, що поліція мусить робити порядок перед виставами. Фільма тільки для дорослих; окремі вистави для мущин і жіноцтва.

— Олімпіяда в Амстердамі. Відчинили в Амстердамі 9-у спортову Олімпіяду в присутности королевої Вільгельміни із своїм мужем, князем. Покищо зїзд невеликий і перші дні Олімпіяди відбудуться при порожнім стадіоні. Змагання починаються гокеєм, а від 27-го копаним мячем. Вершком змагань буде кінець липня і початок серпня, коли почнуться змагання атлетів. Олімпійське містечко збудоване на передмісті Амстердаму в 10 хвилинах від центру. Стадіон поміщує 40.000 глядачів на трибунах і 32.000 на плятформах. По готелях і приватних домах є місце на 50.000 осіб.

Театри.

Міський великий театр:
23-го г. 7·30 веч. „Непохитна Дама", комедія Сомерсет-Моґема.

Міський „Театр Новин":
23-го г. 8. веч. „Молодість у маю".
24-го г. 8. веч. „Молодість у маю".

КІНА.
„Аполльо": „Княжна пройдисвітка".
„Лев": „Венера з Венеції".
„Палас": „Флірт на пляжі".
„Фатаморгана": „Невільниця шейка".
„Байка": „Жінка з мальованим лицем".

Зі спортового життя.

Ропник І.—Кадімаг І. 3:2 (0:1).

Змагання ці відбулися 20. ц. м. в Бориславі. З других в черзі змагань вийшов Ропник побідно, а завдяче це в першій мірі свому знаменитому воротареві і незлій обороні. Напад у першій половині цілком не вигравний, грачі за довго бавляться мячем. Щойно у другій части грають більше зі зрозумінням та по переведенню гарних комбінацій осягають троє воріт. Ропник мусить ще сильно попрацювати над собою, аби його побіди були певні та дійсно заслужені.

Нові книжки й видання.

ЖУРНАЛИ:

Світ ілюстр. двотижневик. Львів, 15-го травня. Зміст ч. 9: М. Рудницький: Заковлена стаття. С. Черкасенко: З поезій. М. Ірчан: Молода мати. Михайло Голинський. С. К.: Мистецький промисл. В. Гжицький: ***. М. Зощенко: Балаган. П. Карманський: Уривок з поеми. Перед новим календарем. П. К.: Плягіят. Мешканці далекої півночі. Марсель Руф: Політик. Дикуни-людоїди. Дивні китайські ліки. Довговічність заразливих бактерій. Г. Г. Еверс: Справа Петерсена, фейлетон. Веселий куток. 14 ілюстрацій.

Бюлетень Державного Видавництва України. Ч. 5. Травень.

Ми Молоді! Орган протиалькогольного руху. Рогатин, ч. 5—6.

Зиз. журнал сатири та гумору, ч. 10. Львів, 15. травня.

Жіноча Доля, двотижневик для українського жіноцтва, ч. 10. Коломия 15. травня.

Вільне Козацтво, двотижневий журнал політичний і літературний, ч. 11. Прага, 10. травня.

Сільський Господар, орган краєвого Т-ва господарського „Сільський Господар", ч. 10. Львів, 15. травня.

Господарсько-кооперативний Часопис, орган Ревізійного Союзу українських кооператив, ч. 20. Львів, 16. травня.

Український Філятеліст, місячник, ч. 5. Відень, травень.

Віра і Наука, ч. 8—9. Коломия, 7. травня.

Духовний Сівч, ч. 12. Кремянець, 22. квітня.

✝

Поминальне Богослуження

за упокій душі бл. п. **Марії Ірини з Сухацьких Шумської** відправиться в Архикатедрі св. Юра у Львові в річницю смерти, то є дня 29. травня 1928 г. год. 9. рано, на яке знакомих запрошує Муж.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Каміля з Яюсів Чарнецька вдова по гр.-кат. пароховї по довгих і тяжких терпіннях заосмотрена Найсв. Тайнами померла дня 15. травня 1928 в Сокалі в 70. році життя. 2260 1-1

✝

Поминальне Богослуження

за бл. п. **Ананію Степанова** сот. УГА, відбудеться дня 24. ц. м. в год. 8. рано в Успенській церкві 2258 вул. Руська. 1—1

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру дир. В. Карабіневича:
Рожнятів:
24. V. Вихрест.
25. V. Гейша.
26. V. День і ніч.
27. V. Вій.
Театр прийме доброго піяніста-ку на добрих умовах. 4—?

До абітурієнтів українців і українок. Вважаючи викупно „Українського Городу" у Львові за одно з дуже важних культурних завдань зложили ми на викупно 102 зол. і взиваємо Вас піти нашим слідом, бо жертвенністю, злукою і працею здобуває нарід свободу. — Абітурієнти VIIIа філії академічної гімназії у Львові.

Замісць повідомлення про вінчання зложили на інвалідів Вп. д-р Яр. і Тетяна Сидонія з Кіялерів Яцкевичі 5 дол. — УКТОНІ. 2262 1-1

Прогульна „Плая", в четвер 24. п. м. до Винник під проводом п. дир. Коренця. Збірка в год. 9. при послідній трамваєвій перестанку на Личакові. 1—1

Подяка. На Ювилейний Фонд українського Акад. Т-ва „Січ" у Відні, основаного Ювилейним Комітетом для звеличання 60-ліття нашого Товариства та для видачі осібного Ювилейного Збірника зложили такі особи: д-р Денис Зарицький, Калькобург 50 шіл., радник Михайло Ліськевич. Берно 20 шіл., Захар Павлюх 20 шіл., Айталь і Олена Вітошинські 20 шіл., д-р Олександер Кулачковський 10 шіл., дир. Володимир Янів 10 шіл., п-на Евгенія Сероїчковська 5 шіл., тов. Іван Шмигець 5 шіл. (усі у Відні), проф. Маріян Ґавдяк, Станиславів (збірка на лісту) 30 зол., д-р Зиновій Левицький, Коломия 2 дол., Ігор Федів, ЧСР 50 чеськ.кор. д-р Лавріівський 1 дол., Утриско 5 зол., д-р О. Назарук 5 зол. Крім того вложили на Ювилейний Фонд всі члени нашого товариства по 2 шіл. та Укр. Студ. „Самопоміч" секція Т-ва „Січ" у Відні 50 шіл. Комітет складає всім Високоповажаним Жертводавцям щиру подяку.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха,** Львів, пл. Марійська 5. — З провінції просимо репарації присилати почтою. — Старомодні дамські годинники переробляємо на ручні. 3 б 86-?

ПОТРЕБУЮ огородника, економа і ключницю. Тишовницький, Довгодука п. Любінці. 2251 2—3

ЗГУБЛЕНУ військову книжку виставлену П.К.У. в Золочеві на імя Кіндрат Костюк ур. 1892 в Богутині п. Зборів, уневажнюю. 2255 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Подяка.

Отсим складаємо прилюдну подяку Вп. меце. д-рові Степанові Шухевичеві адвокатові у Львові як і всім іншим Вп. Оборонцям львівським і коломийським за успішну та безкорисну оборону нашого малолітного сина Костя Мацілинського, а також Світлим Комітетам Допомоги політичним вязням у Львові і в Коломиї за доживлювання й опіку для нашого сина в часі слідчої вязниці — Сердечне Спасибіг!

Евген і Богуслава Мацілинські.
Орелець, дня 10. травня 1928. 2257

Подяка.

Діткнені тяжким хрестом смерти незабутньої доньки і сестри **Анни Фартухівної** студ. унів., дякуємо із глибини серця за ласкавий провід похоронний і молитви Високопреподобним оо. канонікові Лицинякові, Лучинському ЧВВ. і Яросевичеві; незмінну щиру подяку складаємо рівнож С.С. Василіянкам за ласкаву співучасть в похоронім обряді і правдиву самаритянську Їх опіку, якою огорнули так тлінні останки померлої як і нас опечалених. Коли ми Їм Всім не в силі нічим нагородити, нехай за доброту Їх серденьь Господь буде Їм нагородою і молитви померлої перед Його престолом. 2256

Родичі, сестри і брат.

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло". Львів, Ринок ч. 10.